

Startside>Domstolsprocedurer>Civilretlige sager>Frister for at anlægge sag

Frister for at anlægge sag

Grækenland

1 Hvilke former for frister gælder i civilretlige sager?

Frister er perioder, inden for hvilke retsskridt skal foretages, eller som skal forløbe, inden en sag behandles, eller før en disposition foretages. Formålet med at indføre frister er at sikre en hurtig afvikling af retssager og garantere retten til at blive hørt. Overskridelse eller manglende overholdelse af de processuelle frister har processuelle virkninger. Disse er opdelt i to hovedkategorier: 1) Fastsatte frister for foretagelse af RETSSKRIDT er frister for, hvornår et bestemt retsskridt skal foretages, f.eks. den lovbestemte frist for iværksættelse af en appel (jf. artikel 318, stk. 1, i civilprocesloven) og 2) FORBEREDENDE frister, som er frister, efter hvis udløb det pågældende retsskridt kan foretages. Disse frister såsom fristen for at indkalde sagsøgte (jf. artikel 228 i civilprocesloven) er normalt til fordel for sagsøgte, eftersom denne får tid til at forberede sig. Denne opdeling er vigtig, da fristen for foretagelse af et retsskridt kan forlænges, hvis der er enighed mellem parterne herom, mens forberedende frister ikke kan forlænges. Frister for foretagelse af retsskridt udløber den følgende hverdag, hvis udløbsdatoen er sammenfaldende med en officiel helligdag, hvorimod forberedende frister udløber på udløbsdagen, uanset om denne dag er en helligdag. Civilprocesloven indeholder følgende vigtige vejledende processuelle frister:

Fristen for indkaldelse af parterne efter, at en stævning er blevet indgivet (tres [60] dage inden retsmødet, medmindre parten er bosiddende i udlandet, eller hans/hendes bopæl er ukendt, i hvilket tilfælde fristen er halvfems [90] dage før retsmødet, jf. artikel 228 i civilprocesloven).

Fristen for at rejse indsigelse mod en udeblivelsesdom er [femten [15] dage fra forkyndelsen af afgørelsen, hvis den part, der dømmes *in absentia*, er bosat i Grækenland, medmindre den part, som ikke har givet møde, er bosat i udlandet, eller vedkommendes bopæl er ukendt, i hvilket tilfælde fristen er på tres [60] dage efter forkyndelse af afgørelsen, jf. artikel 503 i civilprocesloven).

Fristen for at indgive en ankestævning (trediven [30] dage efter forkyndelse af den endelige afgørelse, hvis den part, der indgiver ankestævningen, er bosat i Grækenland, medmindre vedkommende er bosat i udlandet, eller vedkommendes bopæl er ukendt, i hvilket tilfælde fristen er tres [60] dage efter forkyndelsen af den endelige afgørelse. Hvis ikke den endelige afgørelse ikke forkyndes, er fristen for at indgive en ankestævning tre [3] år fra offentliggørelsen af afgørelsen, jf. artikel 518 civilprocesloven).

Fristen for at anmode om en fornyet prøvelse af en sag (tres [60] dage, hvis den, der anmoder herom, er bosiddende i Grækenland, medmindre vedkommende er bosiddende i udlandet, eller vedkommendes bopæl er ukendt, i hvilket tilfælde fristen er et hundrede og tyve [120] dage, jf. artikel 545 civilprocesloven).

Fristen for yderligere appel (trediven [30] dage efter forkyndelsen af retsafgørelsen, hvis appellanten er bosat i Grækenland, medmindre vedkommende er bosat i udlandet, eller vedkommendes bopæl er ukendt, i hvilket tilfælde fristen er halvfems [90] dage efter forkyndelse af retsafgørelsen. Hvis retsafgørelsen ikke forkyndes, er fristen for at iværksætte yderligere appel tre [3] år fra offentliggørelse af afgørelsen, jf. artikel 564 civilprocesloven).

I civilprocesloven er der ligeledes fastsat navnlig processuelle frister for andre sager såsom ægteskabssager (skilsmisse, omstødelse af ægteskab osv.), anmodning om udstedelse af betalingspåkrav og indsigelse mod en sådan anmodning (jf. artikel 632 i civilprocesloven), lejerretlige tvister, arbejdsretlige tvister, foreløbige foranstaltninger, fuldbyrdelsessager og indsigelse mod sådanne fuldbyrdelsessager.

2 Liste over dage, der betragtes som fridage i henhold til forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971.

I Grækenland er helligdage anført på en ikke-udtømmende liste i lov nr. 1157/1981. Kriteriet for, om der er tale om en helligdag, er, at der generelt ikke foretages nogen transaktioner, og helligdage inden for specifikke erhverv eller tjenester er irrelevante. Det kan være nationale, religiøse eller andre helligdage, også lokale eller midlertidige helligdage. Helligdage inden for offentlige tjenester er arbejdsfrie dage. Følgende dage betragtes som helligdage: 25. marts (national helligdag), 28. oktober (national helligdag), nytårsdag, helligtrekongersdag (6. januar), langfredag, påskelørdag, 1. maj, 15. august, juledag og 2. juledag, pinsedag, ren mandag (første dag i fasten), påskedag og alle søndage.

3 Hvilke generelle regler for tidsfrister gælder i de forskellige typer civilretlige sager?

Artikel 144 til 151 i civilprocesloven omhandler processuelle frister. På baggrund af det forhold, der afgør fristernes varighed, opdeles disse i retlige (dem, der fastsættes ved lov, såsom frister for anlæggelse af søgsmål), retslige (dem, som fastsættes af den ret, der behandler sagen, såsom parternes frist for personligt fremmøde – jf. artikel 245 i civilprocesloven), suspenderende (manglende overholdelse af disse sanktioneres med udsættelse af retsmødet) og obligatoriske frister (manglende overholdelse af disse sanktioneres med fortabelse af rettigheden). Begyndelsen og udløbet af fristerne omtales nedenfor. En frist afbrydes, hvis en part dør, mens fristen løber. Hvis en frist regnes fra forkyndelsen af et dokument, begynder den nye frist at løbe fra den dato, dokumentet forkyndes for dem, der succederer i afdødes retsstilling. Hvis fristen regnes fra forekomsten af en anden begivenhed, regnes den nye frist fra den dato, hvorpå det relevante dokument forkyndes for ovennævnte personer. Udsættes en retssag, mens fristen løber, udsættes fristen, og den nye frist regnes fra datoen for genoptagelsen af sagen. Perioden fra den 1. til 31. august medregnes ikke i fristerne for at foretage et retsskridt i medfør af artikel 147, stk. 7, i civilprocesloven. Disse omfatter frister for anlæggelse af søgsmål og frister for at rejse en indsigelse.

Loven giver mulighed for at forlænge en frist efter fælles overenskomst mellem parterne, forudsat at dommeren samtykker heri. Både retlige og retslige frister kan forlænges, forudsat at en forlængelse ikke forringer tredjemands retsstilling. Retten er ikke bundet af det nærmere indhold af anmodningen om forlængelse af aftalen, idet dommeren kan efterkomme den delvist eller afslå den efter en vurdering af den konkrete sag. Det betyder, at parterne skal begrunde deres anmodning om forlængelse. Endelig kan fristen forkortes i kraft af en retsafgørelse efter aftale mellem parterne. Alle retlige frister kan forkortes, med undtagelse af søgsmålsfrister.

4 Hvis en handling eller en formåltet skal udføres inden for en given frist, hvornår begynder denne frist da at løbe?

Fristen løber fra dagen efter den dato, hvor den begivenhed, som får fristen til at løbe, fandt sted (*a momento ad momentum*).

5 Kan fristen påvirkes eller ændres alt efter, hvordan dokumenterne overbringes eller forkyndes (personlig forkyndelse ved hjælp af en foged eller postbefordring)?

Civilprocesloven foreskriver ikke en forlængelse eller forkortelse af en frist, hvis dokumenter overføres, sendes pr. post eller anden form for transport.

6 Hvis en begivenhed udløser fristen, tages den dag, hvor begivenheden fandt sted, da med i beregningen af tidsfristen?

Den dag, hvor den begivenhed, som får fristen til at løbe, fandt sted, må kun medregnes, hvis det udtrykkeligt er fastsat i loven, afgørelsen eller kontrakten. Dette gælder ikke bestemmelsen om, at en bestemt frist løber fra datoen for forkyndelsen. Derfor regnes vigtige appelfrister eller frister for at rejse indsigelse fra dagen efter den dato, hvor afgørelsen forkyndes eller offentliggøres. Når det fastsættes, at fristen regnes fra en bestemt dag, medregnes denne dag

imidlertid. Når det retsskridt, som fristen vedrører, er forkyndelse, er enhver anden metode, hvorpå den pågældende får kendskab til indholdet i det dokument, der skal forkyndes, irrelevant for beregningen af fristen.

7 Hvis tidsfristen er udtrykt i dage, er der så tale om kalenderdage eller arbejdsdage?

Det er irrelevant, om der er helligdage imellem. Hverdage medregnes kun, hvis det udtrykkeligt er bestemt (f.eks. med hensyn til fristen for at rejse indsigelse mod et betalingspåkrav).

8 Hvordan er reglementet, hvis tidsfristen er angivet i uger, måneder eller år?

Hvis fristen er udtrykt i måneder eller år, er det ligeledes irrelevant, om der er helligdage i løbet af fristen eller ikke, medmindre det i loven udtrykkeligt fastslås, at fristen kun vedrører hverdage.

9 Hvornår udløber fristen, hvis den er angivet i uger, måneder eller år?

Hvis fristen er udtrykt i år, udløber den, når den tilsvarende dato året forinden er passeret. Bemærk, at det for beregningen er irrelevant, om der er et skudår imellem eller ej.

Hvis fristen er udtrykt i måneder, udløber den, når den dag i den foregående måned, hvor fristen begynder at løbe, passerer. Hvis der ikke foreligger et sådant sammenfald, anvendes den sidste dag i måneden. Bemærk, at antallet af dage i hver måned er irrelevant.

En frist på et halvt år regnes som en frist på seks (6) måneder, og en frist på en halv måned regnes som en frist på femten (15) dage.

Hvis fristen er udtrykt i uger, udløber den, når den tilsvarende ugedag i den relevante uge passerer, dvs. hvis hændelsen fandt sted en mandag, udløber en frist på en uge den følgende mandag.

10 Hvis fristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller anden officiel fridag, forlænges den så til den førstkommande hverdag?

Hvis fristen udløber på en lørdag, søndag, helligdag eller en arbejdsfri dag, forlænges den til den følgende hverdag.

11 Er der særlige omstændigheder, som giver anledning til fristforlængelse? Hvad er betingelserne for fristforlængelse?

Loven giver mulighed for at forlænge en frist efter fælles overenskomst mellem parterne, forudsat dommeren samtykker heri. Både retlige og retslige frister kan forlænges, forudsat at en forlængelse ikke forringer tredjemands retsstilling. Retten er ikke bundet af anmodningens nærmere indhold, idet dommeren kan efterkomme den delvist eller afslå den efter en vurdering af den konkrete sag.

12 Hvor lang er ankefristen?

Fristen for at gøre indsigelse mod en udeblivelsesdom er [femten [15] dage, efter retsafgørelsen er forkyndt, hvis den part, der dømmes *in absentia*, er bosat i Grækenland, medmindre den part, som ikke har givet møde, er bosat i udlandet, eller vedkommendes bopæl er ukendt, i hvilket tilfælde fristen er på [tres [60] dage efter forkyndelse af afgørelsen, jf. artikel 503 i civilprocesloven).

Fristen for at iværksætte en appel er fastsat i artikel 518, stk. 1, i civilprocesloven. Hvis appellanten er bosat i Grækenland, er denne frist tredive (30) dage, og hvis han/hun er bosat i udlandet, eller vedkommendes bopæl er ukendt, er fristen [tres [60] dage. Fristen på [tres [60] dage gælder ikke for personer, der midlertidigt er bosat i udlandet (fritidsrejser, nogle få dages fravær til et bestemt formål), men har en vis varighed, der er forbundet med deres erhverv eller civilstand.

Fristen for at anmode om en fornyet prøvelse af en sag er [tres [60] dage, hvis den part, der har anmodet herom, er bosiddende i Grækenland, medmindre vedkommende er bosiddende i udlandet, eller vedkommendes bopæl er ukendt, i hvilket tilfælde fristen er et hundrede og tyve [120] dage, jf. artikel 545 i civilprocesloven).

Fristen for yderligere appel er [tredive [30] dage efter forkyndelsen af retsafgørelsen, hvis appellanten er bosat i Grækenland, medmindre vedkommende er bosat i udlandet, eller vedkommendes bopæl er ukendt, i hvilket tilfælde fristen er halvfems [90] dage efter forkyndelse af retsafgørelsen. Hvis retsafgørelsen ikke forkyndes, er fristen for yderligere appel [tre [3] år fra offentliggørelse af afgørelsen, jf. artikel 564 i civilprocesloven).

13 Kan domstolene ændre tidsfristerne, navnlig mødefristerne, eller fastsætte en særlig mødedato?

Kravet om retsbeskyttelse i den græske retsorden omfatter, uanset tvistens art, både permanent og midlertidig domstolsbeskyttelse. Proceduren vedrørende de foreløbige retsmidler (i medfør af artikel 682-738 i civilprocesloven) gør det muligt at behandle sager, hvor retten på grund af hastende forhold med henblik på at undgå en overhængende fare kan anordne foranstaltninger for at sikre eller beskytte en rettighed eller for at regulere en situation samt ændre eller ophæve. Den dommer, som i lyset af en sags hastende karakter handler for at sikre en hurtig løsning, og som tager hensyn til parternes ret til at blive hørt, har kompetence til at fastsætte tid og sted for retsmødet om iværksættelsen af foreløbige retsmidler. Dommeren har beføjelse til at bestemme, hvordan en indkaldelse udstedes og fristen for at give møde i retten, også for personer, der er bosat i udlandet, og for dem, hvis adresse er ukendt. Retsmødet kan også berammes til en søndag eller en helligdag. Ovennævnte frister gælder for alle civile sager med undtagelse af sager om foreløbige retsmidler, uden at der er bestemmelser om forlængelse af fristerne.

14 Hvis et dokument til en part, som bor på et sted, der berettiger vedkommende til en forlængelse af tidsfristen, forkyndes for den pågældende på et sted, der ikke berettiger til en sådan forlængelse, mister denne person så retten til den længere tidsfrist?

Der er ingen bestemmelse herom i græsk lovgivning.

15 Hvilke konsekvenser har en fristoverskridelse?

Manglende overholdelse af frister for at foretage et retsskridt har ingen processuelle virkninger. Overskridelse af en frist for at foretage et retsskridt med hensyn til parternes processkrifter medfører, at rettigheden fortabes, hvorimod overskridelsen af forberedende frister har andre retsvirkninger, såsom afvisning af et retsmøde (jf. artikel 271, stk. 1, i civilprocesloven).

16 Hvis fristen udløber, hvilke retsmidler kan de parter, som har overskredet fristen, da tage i brug?

Restitutio in integrum er et retsmiddel, der er nedfældet i forfatningen, og som giver en part, der som følge af *force majeure* eller som følge af modpartens onde tro ikke var i stand til at overholde en frist, ret til at anmode om, at vedkommendes retsstilling genoprettes til *status quo*, før fristen udløb.

En sådan anmodning kan dog undtagelsesvist ikke indgives, såfremt den er støttet på a) en fejl, der er begået af den pågældendes advokat eller juridiske repræsentant, b) faktiske forhold, som dommeren behandlede på retsmødet om anmodningen om forlængelse eller udsættelse af fristen med henblik på at indrømme den pågældende forlængelse eller udsættelse. Anmodningen skal indeholde en begrundelse for, hvorfor fristen ikke blev overholdt, og relevant dokumentation, der bekræfter sandheden eller undladelsen eller bekræfter, at en handling er udført. Begæringen om *restitutio in integrum* skal behandles inden for tredive (30) dage efter den dato, hvor den hindring, som udgør *force majeure*, er fjernet, eller den pågældende har fået kendskab til modpartens onde tro, idet det ikke er muligt at fremsætte en ny anmodning, hvis ovennævnte frist uanset årsag ikke blev overholdt (jf. artikel 152-158 i civilprocesloven). En sådan anmodning kan dog undtagelsesvist ikke indgives, såfremt den er støttet på a) en fejl begået af den pågældendes advokat eller juridiske repræsentant, b) faktiske omstændigheder, som retten lagde til grund på retsmødet om begæringen om forlængelse eller udsættelse af fristen med henblik på at indrømme den pågældende en forlængelse eller udsættelse. Anmodningen skal indeholde en begrundelse for, hvorfor fristen ikke blev overholdt, og relevant dokumentation, der bekræfter sandheden eller undladelsen eller bekræfter, at et retsskridt er foretaget. Begæringen om *restitutio in integrum* skal behandles inden for tredive (30) dage efter den dato, hvor den hindring, som udgør *force majeure*, er fjernet, eller den pågældende har fået kendskab til modpartens onde tro, idet det ikke er muligt at fremsætte en ny anmodning, hvis ovennævnte frist uanset årsag ikke overholdes (jf. artikel 152-158 i civilprocesloven).

Sidste opdatering: 20/06/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af E.JN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.